

TREBALLADORS !
POBLE DE CATALUNYA !
COMMEMOREM
L'11 de Septembre

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAISOS: UNIU-VOS!

treball

ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

Núm. 333

Agost-Setembre 1971

Preu 5 pts.

INTENSIFICANT LA LLUITA PER LES LLIBERTATS DEMOCRATIQUES **I ELS DRETS NACIONALS DE CATALUNYA**

Una crida del C.E. del P.S.U. de Catalunya

Davant la seva incapacitat per fer front a la lluita de masses i per superar la seva crisi interna, el Govern multiplica els actes dirigits a instaurar Juan Carlos de Borbón com a cap de l'Estat en tant que successor de Franco.

La maniobra, promoguda per l'Opus Dei, té per objecte perllongar la vida del règim actual a través de la « Monarquia del Movimiento ».

Si es consumés, aquesta operació suposaria la continuació de l'opressió que Catalunya pateix des de fa més de trenta anys i una nova burla de les ànsies de llibertat de tots els pobles d'Espanya. Les mesures que acompanyen l'intent (reforma de la Llei d'Ordre Públic, reforçament de la repressió i de la censura, eleccions de Procuradors amb normes encara més retrògrades que en ocasions anteriors, congelació dels projectes de reforma del Reglament de les Corts i de promulgació d'un Estatut d'Associacions, etc.), diuen ben clarament que la instauració de Juan Carlos o qualsevol altra forma conti-

nuïsta imposada des del poder, accentuarien la seva essència feixista.

La « Monarquia del Movimiento » no asseguraria tampoc —com pretenen els seus inventors— l'« ordre » establert. Ans al contrari, la instal·lació de Juan Carlos com a Rey d'Espanya podria obrir un període de tensions i violències. Els pobles d'Espanya no volen una Monarquia imposada per Franco. Sectors de l'Exèrcit, l'Església i l'Administració s'hi oposen. Els monàrquics tradicionals i els carlins militen avui als regles de l'oposició. I el « successor » no heretaria l'autoritat que Franco té entre les camarilles governants ni podria assumir el paper d'àrbitre que el dictador juga entre elles des de l'acabament de la guerra civil.

Les condicions necessàries per al desenvolupament del país només s'assoliran mitjançant un canvi que doni pas a l'exercici de la sobirania popular. Cap altra solució pot servir de base per a la convivència dels homes i els pobles d'Espanya.

El Comitè Executiu del Partit Socialista Unificat de Catalunya es felicita de la coincidència existent entre amplis sectors del poble de Catalunya sobre l'alternativa que cal donar al règim dictatorial i que ha formulat en el seu Programa la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya. La coincidència respecte a l'alternativa democràtica s'estén a nous sectors i s'expressa en la preparació de l'Assemblea de Catalunya.

Celebrem també el diàleg iniciat entre forces polítiques de l'oposició espanyola amb vista a la conclusió d'un acord o pacte general d'acció comuna que, a judici del Partit Comunista d'Espanya, podria basar-se en els punts següents:

- Govern provisional d'ampla coalició.
- Amnistia total per als presos i exiliats polítics.
- Llibertats polítiques sense cap discriminació.
- Eleccions lliures a Corts Constituents que decideixin el règim polític d'Espanya.

La signatura d'un acord entre totes les forces d'oposició dels pobles d'Espanya sobre un programa semblant, que porta implícit el reconeixement dels drets nacionals de Catalunya, Euskadi i Galícia, desvetllaria l'entusiasme de milions d'Espanyols que no participen encara a la lluita política i donaria a les masses populars una bandera per marxar-hi darrera cap a la conquesta de la llibertat.

El Comitè Executiu del P.S.U. de Catalunya entén que la commemoració de l'Onze de Setembre, data símbol de la lluita nacional del poble català, s'ha de centrar enguany en la denúncia de « l'operació successió », en l'afirmació dels drets nacionals de Catalunya i de la nostra voluntat de conquerir la democràcia, primera etapa de la marxa cap al socialisme al nostre país.

A cada centre de treball o d'estudi, a cada barriada o localitat, cal promoure assemblees, aturs, accions de baix rendiment, manifestacions llampec, conferències, actes públics (legals o extra-legals) i altres accions de masses, a través de les quals es difongui el significat de l'Onze de Setembre, s'exigeixi la satisfacció de les reivindicacions pròpies i les generals de l'oposició.

Cridem els comunistes a col·locar-se a tot arreu al capdavant de la lluita de les masses, a impulsar les accions per un augment general de salaris i les altres reivindicacions plantejades per les Comissions Obreres, per la llibertat de Pedro León, José Salgado i els altres lluitadors empresonats, per la readmissió del acomiadats de la S.E.A.T. i de les empreses de la Construcció que varen anar recentment a la vaga.

DESENVOLUPEM LA LLUITA DE LES MASSES CAP A LA VAGA GENERAL PER FER FRACASSAR L'INTENT D'IMPOSAR JUAN CARLOS COM A REI D'ESpanyA!

BOICOT COMPLET I DECIDIT A LES ELECCIONS DE PROCURADORS!

ENDAVANT EN LA LLUITA PER UN CANVI QUE DONI SATISFACCIO A LES ASPIRACIONS NACIONALS I DEMOCRATIQUES DE CATALUNYA!

Barcelona, 26 d'agost del 1971.

EL COMITE EXECUTIU
DEL PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT
DE CATALUNYA.

SI ! HI HA EL COLERA A CATALUNYA !

DENUNCIEM LA CRIMINAL RESPONSABILITAT DEL REGIM EN L'EXTENSIO DE L'EPIDEMIA

Les darreres informacions sobre l'epidèmia de còlera confirmen que hi ha hagut un agreujament, dispersió de l'epidèmia i augment del nombre de casos. I no solament a Saragossa, sino també a València, i a Catalunya.

A Barcelona, fins al dia 26 d'agost hi han hagut tres morts confirmats, per còlera; un a la Residència de la Seguretat Social —cal fer constar que no figura el motiu real de la defunció, signada amb un diagnòstic fals—; un altre a l'Hospital d'infecciosos, i el tercer quan era traslladat el malalt del primer centre al segon.

S'han produït també casos de còlera a Sabadell, Rubí i Ripollet. De Terrassa se'ns comunica que des del dia 28 d'agost les màximes autoritats civils i mèdiques de la ciutat s'estan reunint per tractar de la situació alarmant que creen els reiterats casos de còlera. A l'Hospital de Sant Llatzer han destinat una sala només per els casos de còlera, on han ingressat ja set pacients afectats per aquesta malaltia. La informació precisa que els metges de la ciutat van plantejar la necessitat d'informar l'opinió i aconsellar algunes mesures preventives, però el Governador Civil ha amenaçat que prendria represàlies contra tots els qui donguin publicitat als casos de còlera.

Han estat tancats alguns manants, però aquesta mesura i la seva aplicació han aparegut a la premsa sense explicar-ne les raons. Segons sembla, les autoritats han donat instruccions als metges perquè orientin els seus pacients a vacunar-se, però sense donar-li importància a la vacuna a fi de no alarmar ningú. Volen impedir, sigui com sigui, que es formin cues per a vacunar-se, desmentint l'existència de l'epidèmia, és a dir, amagant al poble la veritat.

Es indiscutible que aquesta manca d'informació propicia la mortalitat en cas de contagi ja que la gent desconeix la possibilitat que qualsevol procés diarrèic, en les condicions actuals, pugui ésser d'etiologia colèrica. Així ho denuncien 107 metges de Barcelona, que han exigit de les autoritats informació de l'estat actual de l'epidèmia a Espanya.

Amb la seva actitud criminal, el règim mostra una vegada més com són supeditats els interessos generals del poble als beneficis que pugui aportar el turisme i a la necessitat d'ocultar els errors i deficiències de la seva política sanitària. En qualsevol ocasió els homes de la dictadura manifesten el seu despreci al poble i als treballadors de Sanitat, als quals neguen tota possibilitat de participació a les decisions sanitàries.

El Comitè del Partit de Terrassa ha reaccionat immediatament denunciant aquests fets escandalosos en una fulla que ha estat distribuïda per tota la població i que ha ocasionat una gran impressió. Per el dimarts, dia 7 de setembre es prepara una concentració ciutadana davant de l'Ajuntament de protesta per l'actitud negligent de les autoritats franquistes davant els perills que pesen damunt de la població terrassensa.

CORRESPONSAL.

ABSTENCIO

A LES VOTACIONS
DE PROCURADORS
PER LES CORTS

FRANQUISTES!

Recomana la Comissió Coordinadora
de Forces Polítiques de Catalunya

« ... ABSTENCIO! NO VOTEU! El silenci popular és l'única resposta digna, clara i combativa al simulacre d'eleccions muntat per un règim que té segrestada l'opinió pública des de fa més de trenta anys... », declara la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya en la seva presa de posició cara a les pròximes « eleccions » de Procuradors per a les Corts franquistes.

La declaració, després d'assenyalar com les accions reivindicatives i de protesta popular aculen el règim i l'obliguen a situar-se cada vegada més a la defensiva, després de denunciar la repressió intensificada i les manobres dilatòries posades en marxa per l'Opus Dei, després de reiterar la necessitat d'intensificar la lluita unitària a tots els nivells, es pronuncia per l'abstenció a aquesta nova edició de la farsa electoral feixista:

« ... als grups més o menys organitzats que poguessin disposar-se a participar a les eleccions, els recomanariem de reconsiderar la seva actitud i de mesurar l'abast de l'error polític cabdal que poden consumir, sense comptar l'elevat preu que per aquest error, ben segur, que hauran de pagar (...). Sols la lluita generalitzada i conduïda amb esperit unitari, contra el règim, pel restabliment d'un Estat de dret, definit a l'alternativa democràtica oferta per la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya; sols aquesta lluita reivindicativa de les llibertats polítiques, socials i nacionals, basada en les aspiracions populars, constitueix la resposta digna i el camí més curt per acabar amb el règim.

Absteniu-vos de votar! No! al simulacre d'eleccions! El plebiscit del silenci ha de ser un pas més cap a la victòria popular contra el règim », acaba la declaració, datada el mes d'agost.

Nota: Tenim notícia que la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya ha fet públic un document relatiu a la celebració de l'Onze de Setembre. A l'hora de posar en premsa no disposem encara del text.

MULTIPLIQUEM LES ACCIONS A FAVOR DELS POBLES D'INDOXINA!

Una crida de la Comissió Catalana del Moviment Mundial de la Pau

El mes de juliol, la delegació catalana que va assistir als treballs de l'Assemblea del Moviment Mundial de la Pau a Budapest, informà els pertanyents al Moviment a Catalunya de la seva gestió i dels esdeveniments que es produïren a l'assemblea. Fruit d'aquesta reunió fou, entre altres, una crida en la qual, « ... tots els assistents a la reunió han aprovat la gestió de la Delegació espanyola així com la proposta d'aquesta d'anomenar J.-A. Bardem el seu representant al Presidium.

« Al mateix temps », prossegueix la crida, « la reunió ha estudiat les tasques a realitzar en favor de la pau. Ha estat estudiada especialment la situació conjunta d'Indoxina i en particular la del Vietnam, a la llum dels documents publicats recentment per la premsa nord-americana i reproduïts arreu del món. »

En la seva crida, després d'estigmatitzar els agressors imperialistes i denunciar les greus responsabilitats dels governants ianquis en « la guerra més cruel i criminal de la segona meitat del segle XX », la Comissió catalana al Moviment Mundial de la Pau « ... s'adreça a totes les institucions i a tots els grups que treballen a casa nostra per la causa de la pau, així com a tots els ciutadans conscients que les agressions de les potències imperialistes posen en perill la pau del món, i els demana que denunciïn per tots els mitjans possibles aquestes agressions i que multipliquin llurs accions en favor dels pobles d'Indoxina ».

DETUREM LA REPRESSIO AL SUDAN!

El 19 de juliol, una Junta d'oficials va enderrocar, sense vessament de sang, sense detencions massives ni proclamació de llei marcial o d'excepció, el general Nemeiri, que el 1969 escalà el poder també mitjançant un cop d'Estat. La nova Junta instaurà un règim polític més avançat que l'anterior. Però passats tres dies un contracop reinstaurava Nemeiri al poder. Immediatament aquest desfermà un sagnant repressió política, odiosa i infamant, contra els comunistes, sindicalistes, demòcrates i anti-imperialistes.

Després d'un judici a porta tancada, ha estat penjat el nostre camarada i heroic combatent contra l'imperialisme Abdel Jalek Mahjub, Secretari General del Partit Comunista sudanès. Ha estat igualment penjat Xafien Ajmed El Xeik, Secretari General de la Confederació de Sindicats i Vicepresident de la Federació Sindical Mundial; innumbrables altres lluitadors sudanesos han estat executats o emprisonats.

Els comunistes, sindicalistes, demòcrates i altres patriotes sudanesos han combatut sempre contra l'imperialisme i l'ocupació israelita i per l'alliberament dels pobles àrabs.

Nemeiri ha estat reinstaurat al poder per l'ajut decisiu d'Egipte i Líbia amb la finalitat d'impedir la consolidació del nou règim polític progressista al Sudan. Els tancs sudanesos de la unitat de paraxutistes, trasalladats d'Egipte, resolgueren els esdeveniments.

« Aquests crims, en els quals » — diu la Declaració d'agost del C.E. P.C.E. — « apareix el contuberni de varis Governos àrabs que gosen dir-se progressistes, només beneficia l'imperialisme i les forces retrògrades, obscurantistes i fanàtiques que pretenen mantenir els pobles àrabs sumits en l'exploació i la ignorància i impedir la seva incorporació plena al corrent revolucionari universal. Condemnen amb tota energia l'extermini dels combatents palestins. Cap raó tàctica o conjuntural pot anul·lar el principi de l'internacionalisme proletari que ha de guiar tots i cadascun dels Partits Comunistes, petits o grans, governants o opositors, legals o il·legals. »

El Comitè de Barcelona del P.S.U.C., per la seva part, adreçant-se als barcelonins cridava recentment « ... els treballadors, els intel·lectuals, els estudiants, tots els barcelonins, a denunciar públicament la sagnant repressió al Sudan, a manifestar la nostra solidaritat internacional amb el poble sudanès, a organitzar i expressar obertament la més enèrgica protesta i exigir que es posi fi als crims ».

Això és tant i més necessari avui quan les forces reaccionàries del Marroc i les d'Egipte amenacen exterminar eminents dirigents progressistes, i les d'un altre país, Bolívia, han

aconseguit apoderar-se del poder i han desfermat també una sagnant repressió. Contra aquesta onada repressiva aixequem la més enèrgica protesta, indignació i còlera. Cal que aquestes s'expressin de la forma més ampla i enèrgica, com ha començat a fer-se davant del Consolat bolivià de Barcelona aquests dies passats.

MISSATGE D'AMISTAT I SOLIDARITAT CATALANES AL GOVERN I POBLE DE CUBA

Amb motiu del XVIII aniversari de l'assalt a la caserna Moncada, centenars de firmants han fet arribar al Govern i poble cubans l'expressió fraternal d'amistat i solidaritat de les masses populars catalanes a la Revolució cubana. Heus aquí el text íntegre del missatge enviat:

A Eduardo Dorticos i Fidel Castro, President i Primer Ministre, respectivament, de la República Socialista de Cuba. La Habana:

Amb motiu del 26 de juliol, data en què es complirà el XVIII aniversari de l'assalt al Moncada, prelude heroic a la revolució cubana, els signants d'aquesta carta volem fer arribar al Govern i al poble de Cuba l'expressió de la nostra amistat i solidaritat més sentides.

Avui més que mai estem amb Cuba, amb el seu Govern i el seu poble revolucionaris que a menys de cent milles del territori dels Estats Units, bastió principal de l'imperialisme agressor del Vietnam, enemic jurat de la independència dels pobles, la pau i el socialisme a tot el món, construeixen el primer Estat socialista d'Amèrica.

Aquesta actitud preval entre nosaltres per damunt de les diferències d'opinió que puguem tenir en judicar aspectes parcials de la Revolució cubana o de l'acció del Govern de Cuba.

El fustigament permanent dels imperialistes ianquis contra Cuba i l'amenaça d'agressió militar que encara plana damunt seu obliguen els amics de Cuba, tots els lluitadors de la independència dels pobles, la pau, la democràcia i el socialisme, a militar en el camp dels defensors de la revolució cubana i a manifestar de manera activa la seva solidaritat amb el Govern i el poble cubà.

Visca el 26 de juliol! Visca la República Socialista de Cuba!

Barcelona, 10 de juliol del 1971.

Encapçalen el primer plec de signatures les firmes de: Cipriano García, José Soler Barberà, Manuel Sacristán, Agustí de Semir, Guinovart, Pere Portabella, Miguel Nuñez Gonzalez, Armando Varó Gonzalez, Antonio Gutierrez Diaz, i segueixen centenars de signatures dels més diversos sectors socials de Barcelona.

Des de « Treball » saludem fraternalment el Govern i poble heroic de la República Democràtica del Vietnam en ocasió del seu 26 aniversari.

DOS MESOS DE LLUITES A LA SEAT I LA CONSTRUCCIO

Un gran moviment de solidaritat obrera i ciutadana

Després de la victòria obrera a les eleccions sindicals, el moviment obrer de Catalunya ha fet aquest estiu avanços notables en el desenrotllament d'accions coordinades, reivindicatives i de solidaritat; són passos endavant en el camí de la vaga general. I el caliu ciutadà que continuament s'ha manifestat entorn de les accions obreres expressa la maduració de les condicions per a la vaga nacional contra el règim opressor.

Els dies 31 de juliol i 11 d'agost la Magistratura del Treball de Barcelona es pronunciava en dos judicis successius sobre les sancions imposades per la S.E.A.T. a vint-i-tres treballadors, nou d'entre ells càrrecs sindicals: **UN SOL PRONUNCIAMENT** fou desfavorable als treballadors —el que dona com a « procedent » l'acomiadament del representant sindical Adrià Maseda, administratiu—, i en els termes de la sentència es dictamina que « ... l'atur no és motiu d'acomiadament... », i que els càrrecs sindicals « ... poden abandonar el seu lloc de treball sense res més que comunicar-ho al seu cap immediat... ».

Avancem ja que aquestes decisions dels magistrats no signifiquen el final de l'acció. La lluita continua i pren noves dimensions. Però això no obsta perquè es pugui afirmar amb raó, com ho fa « Asambleia Obrera », l'òrgan dels treballadors de la S.E.A.T. —número 28, 2-8-71—, que « ... hem guanyat una gran batalla contra l'empresa i el Govern franquista... ».

En efecte, el judici dels repressaliats per la S.E.A.T.; amb tot el que l'ha precedit d'accions obreres i populars, d'agitació política, de solidaritat nacional i internacional, constitueix una important batalla lliurada i guanyada pel moviment obrer contra la repressió dictatorial i les exigències patronals que en ella recolzen.

VICTORIA DELS TREBALLADORS DE LA S.E.A.T. EN PRIMER LLOC

Aquesta victòria ha estat aconseguida per la lluita enèrgica i conseqüent dels propis treballadors de la S.E.A.T. en primer lloc. Des de l'inici del conflicte —juny, refús de deixar-se imposar el treball nocturn en les condicions exigides—, ni sancions empresarials ni coaccions policiaques ni detencions no han pogut fer cessar les assemblees als Tallers i seccions, les reunions a l'exterior amb els companys repressaliats, les recollides de diners i de firmes, els aturs i marxades de protesta a la Direcció, etc. Els obrers de la S.E.A.T. han destacat delegacions a altres centres obrers, a reunions i assemblees d'enllaços i jurats als sindicats, a les Comissions Obreres, a personalitats i estaments, a la premsa, etc., a fi d'explicar llur lluita, de recabar d'uns i altres la solidaritat més activa. En defensa dels companys sancionats nombre de tallers i seccions feien aturs de solidaritat abans, i durant el judici; cente-

nars de treballadors de l'empresa es traslladaren a Magistratura per assistir-hi i sostenir els seus companys. Del 7 de juliol al 6 d'agost foren recaptades a l'interior de la fàbrica unes 300 000 pts per a pagar els jornals dels repressaliats.

LA SOLIDARITAT OBRERA, CIUTADANA I INTERNACIONAL

Junt als treballadors de la S.E.A.T. i estimulat per la seva lluita ha jugat un paper essencial l'important moviment de solidaritat que els ha sostingut. Hi han participat nombroses empreses del Metall i d'altres rams, i molt destacadament del de la Construcció, a Barcelona, Baix Llobregat, Terrassa, Sabadell, Manresa, etc. S'han produït desenes d'aturs, s'han cursat protestes escrites, peticions, etc. Crides i fulls de solidaritat de gairebé totes les Comissions Obreres han estat distribuïdes per desenes de milers a les fàbriques, obres i barriades; pintades al carrer, assemblees i concentracions a les fàbriques i als locals sindicals, algunes de notable importància —les del 16 i 22 d'agost, per exemple—, manifestacions llampec... La relació d'accions i participants excedeix l'espai de què disposem. Citem, encara, però, les importants concentracions a Magistratura els dies dels judicis.

Junt als treballadors han participat al moviment de solidaritat amples sectors de població; Comissions de Barri, Comissió de Solidaritat, Taula Rodona Ciutadana, intel·lectuals, professionals, estudiants, advocats, eclesiàstics, etc. Afegim la presència de delegacions estrangeres de la F.I.A.T. i sindicats italians, de metal·lúrgics francesos, que portaven a més la representació de la Federació Sindical Mundial. I assenyalem que en el terreny econòmic, la solidaritat nacional i internacional rebuda pels sancionats de la S.E.A.T., incloses les aportacions de la mateixa fàbrica, sumava al 6 d'agost 662 528 pts. (Totes les xifres donades estan extretes del « Boletín nº 3 de la campaña de solidaridad con los despedidos y sancionados de S.E.A.T. », editat pels treballadors.)

Citem finalment l'important paper jugat pels advocats defensors dels treballadors (1), l'actuació dels quals és altament qualificada per « Asambleia Obrera » —número 29, 31-8-71.

Aquesta somera i incompleta relació de fets reflecteix per si sola la gran expectació ciutadana despertada per aquest conflicte. La seva politització salta a la vista i s'expressa, no solament en els papers escrits, sinó també en la lluita oberta, massiva, contra la repressió (acomiadaments i detencions), en la denúncia de les lleis laborals vigents i proposades de noves lleis, en l'expulsió de diversos jerarques verticalistes de les assemblees al sindicat, en l'espontània i calurosa ovació als

(1) Alberto Fina, Montserrat Avilès, Luis Salvadores, Josep Solè Barberà i Assumció Solè.

advocats laborals en el moment del judici..., i justifica plenament la qualificació de victòria aconseguida sobre el Govern franquista, que fa « Asambleia Obrera ». No hi ha dubte quant a la transcendència de l'esdeveniment polític que les accions que comentem constitueixen, unides a més, com ho estan, a un altre important moviment de vagues i de solidaritat: el dels treballadors de la Construcció.

LA CONSTRUCCIO

UN DESTACAMENT OBRER QUE ES POSA EN CAPDAVANTERA

Les vagues de la Construcció —que prossegueixen i s'estenen a l'hora d'escriure aquest comentari—, han revestit a Catalunya una importància excepcional aquest estiu.

El ram de la Construcció és actualment un dels més afectats per la caòtica situació econòmica que travessa el país. Les vagues a les diferents empreses es multipliquen d'uns mesos ençà. La imposició a espallles dels treballadors d'un nou conveni abusiu, el descontent acumulat pel grau d'explotació que impera en aquest ram, han fet esclatar finalment un conjunt d'accions que afecten pràcticament, a Catalunya, la majoria d'empreses importants i un gran nombre de localitats, especialment a tota la zona industrial barcelonina.

Les assemblees mítings a les obres i al Sindicat, les concentracions i aturs es compten per dotzenes en els mesos de juliol i agost. A Badalona, el 2 d'agost, paraven el 90 per cent de les obres; a Sabadell i a Terrassa l'atur ha estat en un moment donat pràcticament general.

CAL SUBRATLLAR LA IMPORTANCIA DE LES VAGUES DE SOLIDARITAT AMB LA S.E.A.T.; LES MES IMPORTANTS I AMPLAMENT SEGUIDES SON, SENS DUBTE, LES DEL RAM DE LA CONSTRUCCIO.

Destaquen les lluites de l'empresa Huarte. El judici a Magistratura —31 d'agost— contra les sancions imposades per aquesta empresa ha constituït igualment una mobilització de molta envergadura.

De gran significació és igualment l'acció coordinada de Sabadell; 5 000 treballadors en vaga de solidaritat amb els obrers de la O.D.A.G. que exigeixen els siguin pagats els jornals que l'empresa els deu. L'acció, començada el 27 d'agost, prossegueix en dies successius i d'ella arrenquen conflictes aguts com el del Polígon Badia —un miler de treballadors repressaliats inicialment—, de l'empresa « Cubiertas y Tejados », que prossegueix la vaga en aquests moments i és un centre important de tensions.

A través de totes aquestes accions s'han mobilitzat desenes de milers de treballadors de la Construcció. Una plataforma reivindicativa ha estat formulada i oficialment entregada als sindicats, que constitueix una seriosa base de mobilització contra el nou Conveni imposat. I la lluita continua, no amb tendència a la disminució sinó tot al contrari, a prendre més volada.

Hem d'acabar: Caldria referir-se a insuficiències, problemes de manca de coordinació, aspectes crítics de les accions, que no en manquen. De fet això és el que estan fent en aquests moments els diferents destacaments del moviment obrer que s'esforçen per aplicar les experiències recollides a les lluites en curs i a tenir-les en compte per les que s'aveïnen.

La plataforma reivindicativa de la Construcció, la defensa dels sancionats en aquest ram i a la S.E.A.T., la discussió dels nous convenis en multitud d'empreses on arriben els vigents al seu terme, són altres tants elements que venen a sumar-se al creixent anhel per acabar amb el règim de dictadura.

S'HA REUNIT EL COMITE NACIONAL DE LA JOVENTUT COMUNISTA DE CATALUNYA

En un comunicat de la Joventut Comunista de Catalunya amb data d'agost s'informa de la celebració d'una important reunió del seu Comitè Nacional en la qual han participat joves procedents de tot Catalunya.

La discussió ha permès valorar el treball desenvolupat i obrir noves perspectives per a les tasques d'agitació i organització de la J.C.

Referint-se a les maniobres tendents a instaurar la Monarquia, que significaria « ... la continuació del règim de dictadura i explotació... », el Comunicat assenyalava que: « ... la joventut ha de lluitar, al costat de tot el poble, i arribar fins a la vaga general a fi d'impeir la instauració de l'anomenada « Monarquia del Movimiento ». La Joventut Comunista no admetrà falses solucions que pretenguin enganyar el poble, perllongant les formes de poder de la dictadura franquista. Llitem pel canvi polític, per la instauració de la democràcia, pel progrés, en definitiva, dels pobles d'Espanya, i entenem, en conseqüència, que només la voluntat popular lliurement expressada és la que ha de decidir sobre el règim polític del nostre poble. »

« El Comitè Nacional », acaba dient el Comunicat, « ha pres una sèrie de mesures tendents a enfortir els òrgans de direcció de la Joventut Comunista de Catalunya i a millorar el treball de l'organització. »

23 JULIOL 1936
23 JULIOL 1971

Trenta - cinc anys de combats contra l'opressió
franquista, per les llibertats nacionals i democràtiques

Les organitzacions del P.S.U.C. han celebrat arreu de Catalunya el trenta-cinquè aniversari del Partit amb audàcia i entusiasme.

Desenrotllant les possibilitats pròpies de cada lloc, les organitzacions del Partit han realitzat assemblees de militants i simpatitzants, col·loquis, seminaris de discussió política, sortides de difusió massiva de propaganda, recap-

tes per a la Campanya leninista d'ajut al Partit, reclutament de nous militants, etc. L'activitat i els resultats obtinguts per algunes organitzacions, que resumim seguidament, palesen, ensems que la seva gran vitalitat i dinamisme, la maduresa, la influència i l'arrelament creixent del Partit dels comunistes catalans amb les masses populars i democràtiques del nostre poble.

COMMEMORACIO DE COMBAT, D'AGITACIO POLITICA DE FUSIO AMB LES MASSES POPULARS

A la direcció de Partit han arribat nombre de salutacions o resolucions de comitès i organitzacions locals.

A les ja ressenyades al número anterior, afegim avui el missatge del Comitè Nacional de la Joventut Comunista de Catalunya, la carta del Comitè d'In-

tel·lectuals, Professionals i Artistes del P.S.U.C. de Barcelona, la Resolució del Comitè Local de Terrassa —massivament difosa entre la població com queda ressenyat més avall— i la carta del Comitè Local de Sabadell.

De les comarques del Baix Ebre, de Tarragona i de Lleida

de Manresa, Blanes, Mataró, Reus, Comarques del Vallès, ens arriben igualment informacions de pintades, de sortides de germanor, de reunions de discussió de la política del Partit i altres accions de popularització del seu XXXV aniversari.

BARCELONA

JUNT A LES MAGNIFIQUES VAGUES I ACCIONS DE LA
CONSTRUCCIO I DE LA S.E.A.T.,

PINTADES, CARTELLS, BANDERES, ASSEMBLEES

En dies successius, les diverses organitzacions de Barcelona capital i de les barriades han efectuat pintades i enganxat cartells a les parets, han celebrat nombroses reunions de militants i simpatitzants, en alguns casos àdhuc amb invitats d'altres formacions polítiques que aportaren llur salutació.

Destaquen junt a altres accions, les pintades a Sants, a l'Eixample i al casc vell de la ciutat, on foren també penjades banderes i una pancarta. Particularment espectaculars foren els cartells dels estudiants (un metre per dos d'amplada), enganxats per ells a ple dia i en llocs centrals.

LA MAGNIFICA JORNADA COMMEMORATIVA DE TERRASSA

Després d'una àmplia discussió dels darrers documents del Partit a tots els comitès i organitzacions, el Comitè Local de Terrassa acordà una àmplia pla d'accions de carrer.

El 16 de juliol, nombrosos equips recorrien la ciutat i pintaven més de tres-centes inscripcions amb el text « XXXV ANIVERSARI DEL P.S.U.C. » i altres consignes com AMNISTIA, LLIBERTAT.

Els joves comunistes van enganxar centenars de cartells amb una salutació al Partit, i foren emplaçades en llocs visibles més de trenta banderes amb la falç i el martell, algunes d'elles de gran tamany.

A l'endemà, al migdia, als diversos barris i al centre de Tarrassa foren instal·lades taules cobertes amb una bandera roja i damunt de cada una centenars de fulls amb una Declaració del Ctè Local del P.S.U. i altra propaganda. Un cartell les presidia amb la inscripció: XXXV ANIVERSARI DEL P.S.U.C. - SERVIU-VOS. A la carretera de Castellar, al costat de « Lana y Seda », i a Can Anglada, foren posats, a més, grans cartells amb la figura de « Che » Guevara.

Algunes de les taules es mantingueren prop de dues hores. El poble prenía la propaganda i la llegia o la guardava. Entorn de les taules situades a les parades d'autobusos hom veia grups llegint aplegats la declaració. La policia, que estava alerta la nit

d'abans, se la veia que no sabien què fer.

Altres formes de celebració del 35 aniversari a Terrassa foren les jornades de confraternització a les quals participaren els comunistes amb familiars i amicitats, on es glosà l'efemèrides, foren recitades poesies populars, es ballà i cantà. I en la majoria dels casos es feren recaptés per a la Campanya.

Un dels grups feu una sortida i escoltaren el discurs de Santiago Carrillo al míting de París, gravat en cinta magnetofònica. Un altre organitzà un curset en el que participaren unes vint-i-cinc persones per a discutir i comentar en diverses sessions la política del Partit.

L'entusiasme fou la regla general a Terrassa per a fer de la celebració del XXXV aniversari una palanca per a incrementar i estendre les accions populars contra la dictadura. Com diu el nostre corresponçal: « —. ES EL MATEIX ENTUSIASME

AMB QUE ELS COMUNISTES ENS DISPOSEM A LLIURAR NOVES I DEFINITIVES BATALLES PER ACABAR AMB EL REGIM, PER APROPAR CADA DIA MES LA FITA QUE TENIM TRACADA: EL SOCIALISME I EL COMUNISME. »

UNA EXPERIENCIA SENSE PRECEDENTS A SABADELL

« ... Hem celebrat el 35 aniversari de la fundació del P.S.U.C. », expliquen els companys de Sabadell, « ... plasmant les seves orientacions polítiques i la seva afirmació marxista-leninista a les parets; fent flamejar les seves banderes en pals improvisats, organitzant actes i col·loquis polítics amb altres forces... »

El dia 23 havien previst els comunistes de Sabadell que seria la culminació del conjunt d'accions programades pel Comitè Local i pels comitès de sector i es clouria l'actual campanya leninista d'ajuda econòmica, de reclutament de nous militants, de difusió dels materials del Partit.

Per altra banda, un « ... acte polític —el primer que públicament celebrava el nostre Partit després d'haver romangut trenta-dos anys en la clandestinitat de la seva existència— posà en relleu l'inesgotable audàcia dels comunistes, la disposició inquebrantable a sortir de les catacombes on ens voldria mantenir la reacció i a sortir a la superfície a jugar el paper d'avantguarda de la classe obrera i del poble... »

FEU-NOS ARRIBAR RAPIDAMENT LES LIQUIDACIONS DE LA CAMPANYA ECONOMICA !

Ens han arribat, desde la publicació de la llista n° 18, relacions d'entregues que sumen més de 320 000 pessetes, però com sigui que no hem rebut totes les liquidacions anunciades

per diverses organitzacions, ajornem, fins al proper número, la publicació de la darrera llista i de la classificació final de la campanya.

35 ANIVERSARI

PSUC